

Hellen Rinell
637 Shinzaike
H I M E J I
Japan.

Nr 165.

Göteborg den 14 jan. 1963.

Käraste lilla Hella!

I dag kom ditt brev nr 162, skrivet den 9 ds. Och du ska ha många tack.
I mitt förra brev, som du kanske också fått i dag sa jag att Eva och Roy mådde bra, då jag någon dag tidigare träffat Royseman. Nu ringde jag dom och fick veta att dom skickat två paket, det ena flyg 6 dagar före jul. Dessutom brev. Så sa Roy att du sagt att du inte fått brev sedan den 18/11. Han menade att du fått ett senare där dom berättade om Arthurs begravning och att du svarat på det Roy har alltid för sej att du glömmer såna saker. Men jag sa att det är inte troligt. Jag har väl inte genom tiderna varit med om att du glömt brev å sånt, då du tydligen antecknar allt. Kanske har du kopior ibland åtminstone. Jag frågade om dom rekat flygpaketet. Nej, sa Eva, det hade dom inte gjort. Ja, ja! Ett annat paket, som dom skickat, hade gått den långa vägen, sa Roy.
Dodo, som har så mycket att stå i, behöver inte alla skriva till mej, då jag nu vet att paketet kommit fram. Och det var ju roligt att dom blev glada åt det. Jag ringde just nu Aina och frågade hur hemmafru Colldén kunde ha det. Jo då, det var så härligt såå. Jag sa ingenting om att hon inte erkänt några som helst gåvor å sånt. Men det kan jag göra en annan gång, då det blir mera osökt. Har dom inte tackat för garnet heller? Det har dom väl inte eftersom du inte nämner därom. Du undrar hur dom klarar ekonomin nu då Olle läser. Jo, det är så att han uppbär avlöning under tiden skolan pågår. Och det binder honom vid Lasarettet i Borås för de tre närmaste åren efter examen. Han kan alltså under tiden inte söka plats på annan håll. Men det gör ju inget. Så får ju alla mammor vid varje förlossning 900:- kr. av staten! F.o.m. 1 jan. i år, tror jag det är. Så utgör väl barnbidraget 500:- pr barn och år, om jag inte fattat fel. När Aina slutade sin plats fick hon av chefen kr. 500:- efter bara 2½ år. Och det var ju fint. Så blir det naturligtvis ekonomiskt fördelaktigt att Aina sköter hushållet själv. Hon är ju fantastiskt duktig och syr nästan allting till barna. Ibland kan hon i denna textilstad få tag i sajer och ting billigt också. Hon hade köpt trevliga klänningar i gult till flickorna för 15:- kr. st. Och därtill en mörk klänning till Eva som skulle bli skolkänning. Hon går ju i leksskola. I höst ska hon ju börja i "den riktiga skolan!" Nog är det sant att tiden går. Jo, då arvedelen efter Mor ska jag nog ta vara på, men det är klart att jag sätter in den på O S C A R S B O K !!!!! Där fick du dej!
Paul Hansson - Ebbas och Luddes värd i Stenared - begrovs i går. 60 år skulle han fyllt i år, men han har varit klen länge, dock utan att ligga till sängs, tror jag. Han var sedan många år ordf. i Missionsförsamlingen i Olofstorp. Den heter Bergums Missionsförsamling. Jag tror att det var dagen efter Pauls död, som församlingens sång- och musikledare Georg Johansson också avled. 50 år gammal och en mycket begåvad inte bara på det musikaliska området. Så det blev dubbel sorg. Johansson dog efter bara en kort sjukdomstid.
När jag träffade Anna Johansson i tel. och vi nämnde om brevet sa jag att det var nog knappast någon mer än dom i församlingen, som hade brevförbindelse med er. Sofia hade skrivit till Davdi. Så sa Anna: Jag får nog försöka skriva några rader igen, inte behöver du skriva nu, framåt sommaren kan du ju skriva. Dom fick kanske den uppfattningen att i n g e n människa skrev till er. Och det var ju alldeles fel. Jag tänkte ju närmast på dom som skall svara på deras brev och som har massor av brev att besvara utom deras !!! Tacka du mej för det!!!
I lördags em. var vi några stycken bjudna till Johanssons på kaffe. Då jag var inne hos Helga här om dan kom vi att tala om vårän Ida och hennes humor. Då påminde Helga om en liten historia, som jag tappat bort men nu kände igen. Och vi hade hjärtligt roligt åt den. Det var så att mamma och jag hade olika meningar ar om nånting vad det nu var. Då jag inte kunde få över henne på min sida, som naturligtvis var den r ä t t a, sa jag till henne: Hur tror du det ska gå för dej i de rättfärdigas uppståndelse? Ja, sa Ida, jag sörjer nog för et ibland Detta berättade jag för Sofia, som blev upprörd i sitt innersta och nästan arg. Jag tycker inte om när man skämtar om heliga ting!!! Hon sa det två eller flera

gång. Vivi tycks vara renens på humor. Jag har råkat ut så dukt förr när jag berättat någon kvickhet för henne. Men så glömmer jag det mekkan varje gång. Ja, ja, det är inte lätt! Vad det är synn om människor som inte begåvats med en aldrig så liten gnista humor! ¶

I natt försvann vårt underbara vinterlandskap. I mer än 3 veckor har vi haft det underbaraste i den vägen, som jag sett. Vid jul fick vi massor av snö, som gjorde allt det som växer snöbelagt. Det har jag förut skrivit om. Men under de senaste 14 dagarna ha vi haft rimfrost, då har alla grenar och kvistar varit vita runtom. Björkarna, som ju har det finaste grenverket, har stått som brudar. Ända upp i den översta lilla kvist har det gnistrat. Så har det varit så där omkring 10 grader kallt, men alldeles lugnt. Något så vackert som har stått sej i 14 dar har jag aldrig sett. Rimfrost en dag eller två har vi väl sett. Men natten till i går försvann alltihop och det blåste otäckt under gårdagen. I dag är det säkert kallare men blåser inte hårt vad jag kan se.

Den 11 ds fick jag pr postanvisning kr. 20:- från Agnes Prytz och placerade dom s amma dag i sparbanken.

Jag upptäckte nu, då jag läste igenom mitt förra brev till dej att jag skrivit en dumhet, en felaktighet. "Om du och David varit enäggstvillingar" skrev jag! Sánt är väl omöjligt. Sådana måste väl vara av ett kön? Ja, det är klart. Om en stund ska jag fara upp till Alma Gustafsson på Vegagatan 30 för att sedan gå till posten vid Järntorget och hämta hennes pension. Hon är ganska klen och kan inte alls gå ut. Hennes bädd står öppen och hon ligger en stund och är uppe emellanåt. Det kan ju tänkas att hon blir lite bättre framåt våren. Men vad det blir tomt den dag denna min vän är borta. Hon är så god, Alma. I söndags hade dom diakonavskiljning i Tabernaklet. De avskild är: Astrid och Georg Sahlin, Harald Ernestam, Nils Bengtsson från Örebro, du vet, och en till. Så var det slut från tt för i dag. Hälsningar i mängd förstås. Ätte

Börje